

"মৰমৰসন্তানসকল - যেনেদৰেপিতাআৰুদাদাদুয়োজনেইনিৰহংকাৰী, নিষ্কামসেৱাকৰে, নিজৰবাবেকোনোলোভনাই -
তেনেদৰেতোমালোকসন্তানসকলোপিতাৰসমানহোৱা"

প্ৰশ্ন: 'গৰীবনিৰাজ' (দৰিদ্ৰনিবাসী) পিতাইগৰীবসন্তানসকলৰভাগ্যকিহৰআধাৰতউচ্চকৰিতোলে?

উত্তৰ: পিতাই কয় - সন্তানসকল, ঘৰত থাকি সকলোবোৰ চম্ভালি বুদ্ধিৰ দ্বাৰা সদায় এয়াই বুজিবা যে এই সকলোবোৰ বাবাব। ট্ৰাষ্টি (নিমিত্ত) হৈ থাকিলে ভাগ্য উচ্চ হৈ পৰিব। ইয়াৰ বাবে বহুত সত্যতা লাগে। সম্পূৰ্ণ নিশ্চয় থাকিলে তেতিয়া যন্ত্ৰৰ পৰা পালনা হৈ থাকিব। ঘৰত ট্ৰাষ্টি হৈ শিৱবাবাৰ ভাণ্ডাৰৰ পৰা খোৱা। বাবাক সকলো কথা সঁচাকৈ কব লাগিব।

ওঁমশান্তি। ভক্তি মাৰ্গৰ সৎসংগতকৈ এই জ্ঞান মাৰ্গৰ সৎসংগ বিচিত্ৰ। তোমালোকৰ ভক্তিৰ অনুভৱতো আছেই। (তোমালোকে) জানা অনেক সাধু-সন্তাই ভক্তি মাৰ্গৰ শাস্ত্ৰ আদি শুনায। ইয়াততো তেওঁলোকৰ পৰা একেবাৰে পৃথক। ইয়াত তোমালোকে কাৰ সন্মুখত বহি আছা? ডাবোল (দ্বৈত) পিতা আৰু মা। তাততো এনেকুৱা নহয়। তোমালোকে জানা ইয়াত বেহদৰ (অসীমৰ) পিতাও আছে, মম্মাও আছে, সৰু মম্মাও আছে। ইমানবোৰ সম্বন্ধ হৈ যায়। তাততো এনে কোনো সম্বন্ধ নাই। কোনো ফ'ল'ৱাৰ্টো (অনুগামীও) নাই। সেয়া হৈছে নিবৃত্তি মাৰ্গ। তেওঁলোকৰ ধৰ্মই পৃথক। তোমালোকৰ ধৰ্মই পৃথক। দিন-ৰাতিৰ পাৰ্থক্য। এয়াও তোমালোকে জানা - লৌকিক পিতাৰ পৰা অল্পকালৰ ক্ষণ ভঙ্গুৰ সুখ এক জন্মৰ বাবে পোৱা যায়। পুনৰ নতুন পিতা নতুন কথা। ইয়াততো লৌকিকো আছে, পাৰলৌকিকো আছে, আৰু পুনৰ অলৌকিকো আছে। লৌকিকৰ পৰাও উত্তৰাধিকাৰ পোৱা যায় আৰু পাৰলৌকিকৰ পৰাও উত্তৰাধিকাৰ পোৱা যায়। বাকী এই অলৌকিক পিতা হৈছে ৰাণ্ডাৰফুল (আশ্চৰ্য্যকৰ), এওঁৰ পৰা কোনো উত্তৰাধিকাৰ পোৱা নাযায়। হয়, এওঁৰ (ব্ৰহ্মাৰ) দ্বাৰা শিৱবাবাই উত্তৰাধিকাৰ দিয়ে সেইবাবে সেই পাৰলৌকিক পিতাক বহুত স্মৰণ কৰে। লৌকিকো স্মৰণ কৰে। বাকী এই অলৌকিক ব্ৰহ্মা পিতাক কোনেও স্মৰণ নকৰে। তোমালোকে জানা এওঁ হৈছে প্ৰজাপিতা, এওঁ কোনো এজনৰ পিতা নহয়। প্ৰজাপিতা গ্ৰেট - গ্ৰেট গ্ৰেণ্ডফাদাৰ (ককাদেউতা)। শিৱবাবাক গ্ৰেট - গ্ৰেট গ্ৰেণ্ডফাদাৰ বুলি কোৱা নহয়। লৌকিক সম্বন্ধত লৌকিক ফাদাৰ (পিতা) আৰু গ্ৰেণ্ডফাদাৰ থাকে। এওঁ হৈছে গ্ৰেট - গ্ৰেট গ্ৰেণ্ডফাদাৰ। এনেদৰে লৌকিককো কোৱা নহয়, পাৰলৌকিকো কোৱা নহয়। এতিয়া এনে গ্ৰেট - গ্ৰেট গ্ৰেণ্ডফাদাৰৰ পৰা পিছে উত্তৰাধিকাৰ পোৱা নাযায়। এই সকলোবোৰ কথা পিতাই বহি বুজায়। ভক্তি মাৰ্গৰতো কথাই বেলেগ। ড্ৰামাত (নাটকত) সেয়াও পাৰ্ট (ভূমিকা) আছে যি পুনৰ চলি থাকিব। পিতাই কয় তোমালোকে ৪৪ জন্ম লৈছা, ৪৪ লাখ নহয়। পিতা আহি এতিয়া সমগ্ৰ সৃষ্টি আৰু আমাক ৰাইটিয়াৰ্ট (নৈতিকতা পূৰ্ণ) কৰি তুলিছে। এই সময়ত কোনো ধৰ্মাত্মা হব নোৱাৰে। পূণ্য আত্মাৰ সৃষ্টিয়েই (বিশ্বই) বেলেগ। য'ত পাপ আত্মা থাকে তাত পূণ্য আত্মা নাথাকে। ইয়াত পাপী আত্মাই পাপী আত্মাকেই দান-পূণ্য কৰে। পূণ্য আত্মাৰ সৃষ্টিত দান-পূণ্য আদি কৰাৰ দৰকাৰেই নাথাকে। তাত জ্ঞান নাথাকে যে আমি সংগমত ২১ জন্মৰ বাবে উত্তৰাধিকাৰ লৈছিলো। নহয়, এই জ্ঞান ইয়াত বেহদৰ পিতাৰ পৰা কেৱল তোমালোকেই পোৱা, যাৰ দ্বাৰা ২১ জন্মৰ বাবে সদায় সুখ, হেল্থ (স্বাস্থ্য), ৱেল্থ (সম্পদ) সকলো পোৱা যায়। তাত তোমালোকৰ আয়ুস দীঘলীয়া হয়। নামেই হৈছে অমৰপুৰী। কোৱা হয় শংকৰে পাৰ্বতীক কথা (কাহিনী) শুনাইছিল। সুস্মৰণতনততো এনেকুৱা কথা নাথাকেই। সেয়াও অমৰকথা এজনকতো শুনোৱা নহয়। এয়া হৈছে ভক্তি মাৰ্গৰ কথা, যাৰ ওপৰতে আজিও স্থিতি হৈ আছে। সকলোতকৈ ডাঙৰ মিথ্যা হৈছে ঈশ্বৰক সৰ্বব্যাপি বুলি কোৱাটো। এইটোৱেই ডিফেম্ (সন্মান হানি) কৰে। বেহদৰ পিতা যি তোমালোকক বিশ্বৰ মালিক বনাইছে তেওঁক কোৱা হয় সৰ্বব্যাপি, (তেওঁ) ৰাস্তাই-ঘাটে ব্যাপ্ত, কণ-কণত আছে। নিজতকৈও বেছি গ্লানি কৰি দিলে। মই তোমালোকৰ কিমান নিষ্কাম সেৱা কৰোঁ। মোৰ কোনো লোভ নাই যে মই প্ৰথম নম্বৰৰ হওঁ। নহয়। আনক বনাব লাগে। ইয়াকে কোৱা হয় নিষ্কাম সেৱা।

তোমালোক সন্তান সকলক নমস্কাৰ জনায়। বাবা কিমান নিৰাকাৰ, নিৰহংকাৰী, কোনো অহংকাৰ নাই। কাপোৰ আদিও সেয়াই আছে। একো সলনি হোৱা নাই। নহলে তেওঁলোকে গোটেই ড্ৰেছ (পোচাক) সলনি কৰে। এওঁৰ ড্ৰেছ আগৰ দৰেই সাধাৰণ। অফিচাৰ (বিশয়া) সকলৰ ড্ৰেছো সলনি কৰা হয়, এওঁৰতো সেই সাধাৰণ পোচাক-পৰিচ্ছদ। কোনো পাৰ্থক্য নাই। পিতায়ে কয় মই সাধাৰণ শৰীৰ লওঁ। সেয়াও কি ধৰণৰ? যিজনে নিজেই নিজৰ জন্মক নাজানে যে মই কিমান পূৰ্ণজন্ম লৈছো। তেওঁলোকেতো ৪৪ লাখ বুলি কে দিয়ে। এয়া উৰা-বাতৰি। ইয়াৰ পৰা কোনো লাভ নাই। ভয় দেখুৱায় -

এনেকুৱা কাম কৰিলে গাধ, কুকুৰ আদি হ'বা, গাইৰ নেজত ধৰিলে পাৰ হৈ যাবা। এতিয়া গাই ক'ৰ পৰা আহিল? স্বৰ্গৰ গাই বেলেগ। তাৰ গাই বহুত ফাৰ্ষ্টক্লাছ (প্ৰথম শ্ৰেণীৰ) হয়। যেনেদৰে তোমালোক 100 পাৰচেণ্ট (শতাংশ) সম্পূৰ্ণ, তেনেকৈ গায়ে এনে ফাৰ্ষ্টক্লাছ হয়। কৃষ্ণই কোনো গাই নচৰায়। তেওঁৰ কি দৰকাৰ। ইয়াত তাৰ বিউটি (সুন্দৰতা) দেখুৱায়। বাকী এনেকুৱা নহয় যে কৃষ্ণই গো-পালন কৰিছিল। কৃষ্ণক গোৱাল বনাই দিলে।

ক'ত সৰ্বগুণসম্পন্ন সত্য যুগৰ ফাৰ্ষ্ট প্ৰিঞ্চ (প্ৰথম ৰাজকুমাৰ) আৰু ক'ত গোৱাল! একোকে বুজি নাপায় কাৰণ এতিয়াতো দেৱতা ধৰ্ম নাই। এয়া এটাই ধৰ্ম যি প্ৰায়ঃলোপ হৈ পৰে। এইবোৰ কথা কোনো শাস্ত্ৰত নাই। পিতাই কয় মই এই জ্ঞান তোমালোক সন্তান সকলক দিওঁ - বিশ্বৰ মালিক কৰি তুলিবলৈ। মালিক হৈ গ'লে পুনৰ জ্ঞানৰ দৰকাৰ নপৰে। জ্ঞান সদায়েই অজ্ঞানী সকলক দিয়া হয়। গায়ন আছে - জ্ঞান সূৰ্য প্ৰকট হ'লে অজ্ঞান এক্কাৰ আঁতৰিব.....এতিয়া সন্তান সকলে জানে সমগ্ৰ সৃষ্টি অন্ধকাৰত আছে। কিমানবোৰ সংসংগ আছে। এয়া কোনো ভক্তি মাৰ্গ নহয়। এয়া হৈছে সংগতি মাৰ্গ। এজন পিতাই সংগতি কৰে। তোমালোকে ভক্তি মাৰ্গত আহান কৰিছিল যে আপুনি আহিলে আমি আপোনাৰেই হম। আপোনাৰ বাহিৰে আন কোনো নাই কাৰণ আপুনিৰেই জ্ঞানৰ সাগৰ, সুখৰ সাগৰ, পবিত্ৰতাৰ সাগৰ, সম্পত্তিৰ সাগৰ। সম্পত্তিও দিয়ে, নহয় জানো। কিমান মালামাল কৰি দিয়ে। তোমালোকে জানা যে আমি শিৱবাবাৰ পৰা 21জন্মৰ বাবে জোলাঙা ভৰাবলৈ আহিছো অৰ্থাৎ নৰৰ পৰা নাৰায়ণ হওঁ। ভক্তি মাৰ্গত কাহিনী বহুতো শুনিলো, চিডি তললৈ নামিহে আহিল। উৰ্ধগামী কলা কাৰো হ'ব নোৱাৰে। কল্পৰ আয়ুও কিমান দীঘল কৰি দিলে। ড্ৰামাৰ ডিউৰেচন (নাটকৰ সময়সীমা) লাখ-লাখ বছৰ কৈ দিলে। এতিয়া তোমালোকে গম পাইছা যে কল্প হৈছেই 5000 বছৰৰ। মেস্ত্ৰিমাম (সৰ্বোচ্চ) 84 জন্ম আৰু মিনিমাম (সৰ্বনিম্ন) এক জন্ম। পিছলৈ আহি থাকে। বৃষ্ণ নিৰাকাৰী, নহয় জানো। পুনৰ ক্ৰম অনুসৰি আহে পাৰ্ট (ভূমিকা) কৰিবলৈ। আচলতে আমি হৈছো নিৰাকাৰী বৃষ্ণৰ (অংশ)। পুনৰ তাৰ পৰা আহো পাৰ্ট কৰিবলৈ। তাত সকলো পবিত্ৰ থাকে। কিন্তু পাৰ্ট সকলোৰে বেলেগ-বেলেগ। এয়া বুদ্ধিত ৰাখিবা। বৃষ্ণৰ কথাও বুদ্ধিত ৰাখিবা। সত্য যুগৰ পৰা কলি যুগৰ অন্তলৈকে এয়া পিতাইহে বৰ্ণনা কৰে। এয়া কোনো মনুষ্যই নকয়, দাদাই (ককাদেউতাই) নকয়। এজনেই সংগুৰু আছে যি সকলোৰে সংগতি কৰে। বাকী সকলো গুৰু ভক্তি মাৰ্গৰ। কিমান কৰ্ম-কাণ্ড কৰে। ভক্তি মাৰ্গৰ স্ব (প্ৰদৰ্শনী) কিমান! এয়া হৈছে মৰুভূমিৰ পানী (মৃগতৃষ্ণা)। ইয়াত এনেদৰে আৱদ্ধ হৈ আছে যে যি সকল ওলাই যাব খোজে, (পুনৰ) নিজেই আৱদ্ধ হৈ পৰে। এয়াও ড্ৰামাত নিহিত আছে। কোনো নতুন কথা নহয়। তোমালোকৰ চেকেণ্ড-চেকেণ্ড যি পাছ (পাৰ) হৈ আছে, সকলো ড্ৰামা বনোৱা হৈ আছে। তোমালোকে জানা এতিয়া আমি বেহদৰ পিতাৰ পৰা ৰাজযোগ শিকি নৰৰ পৰা নাৰায়ণ, বিশ্বৰ মালিক হওঁ। তোমালোক সন্তান সকলৰ এই নিচা থাকিব লাগে। বেহদৰ পিতাই পাঁচ-পাঁচ হেজাৰ বছৰৰ পিছত ভাৰতলৈ আহে। তেওঁ শান্তিৰ সাগৰ, সুখৰ সাগৰ। এই মহিমা পাৰলৌকিক পিতাৰেই। তোমালোকে জানা এই মহিমা একেবাৰে সঠিক। সকলো এজনৰ লগতেই মিলি যায়। তেৱেঁই দুখ হৰ্তা, সুখ কৰ্তা, যাৰ সন্মুখত তোমালোক বহি আছা।

তোমালোকে নিজৰ চেন্টাৰত (কেন্দ্ৰত) বহি থাকিলে ক'ত যোগ লগাবা। বুদ্ধিলৈ আহিব শিৱবাবা মধুবনত আছে। তেওঁকেই স্মৰণ কৰা। শিৱবাবাই নিজেই কয় পুনৰ ভাৰতক স্বৰ্গ বনাবলৈ মই সাধাৰণ বৃদ্ধ শৰীৰত প্ৰবেশ কৰিছো। মই ড্ৰামাৰ বন্ধনত বান্ধ খাই আছো। তোমালোকে মোৰ কিমান গ্লানি কৰা। মই তোমালোকক পূজনীয় কৰি তোলো। কালিৰ কথা। তোমালোকে কিমান পূজা কৰিছিল। তোমালোকক নিজা-নিজা ৰাজ্য-ভাগ্য দিলো। সকলো হেৰুৱাই পেলাল। এতিয়া আকৌ তোমালোকক বিশ্বৰ মালিক কৰি তুলিছো। কেতিয়াও কাৰো বুদ্ধিত স্থিৰ নহ'ব। এওঁলোক হৈছে দৈৱীগুণ সম্পন্ন দেৱতা। হওঁতে মনুষ্যই, কোনোতো 80-100 ফুট ওখ নহয়। এনেকুৱাতো নহয় যে তেওঁলোকৰ আয়ুস বেছি বাবে মূৰচৰ সমান ওখ হ'ব। কলিযুগত তোমালোকৰ আয়ুস কমি যায়। পিতা আহি তোমালোকৰ আয়ুস দীঘলীয়া কৰি দিয়ে এইবাবেই পিতাই কয়, হেল্থ মিনিষ্টাৰকো (স্বাস্থ্য মন্ত্ৰীকো) বুজোৱা। কোৱা, আমি আপোনাক এনে যুক্তি দিম যে কেতিয়াও বেমাৰত পৰিব নালাগিব। ভগৱানুবাচ্ - নিজকে আত্মা জ্ঞান কৰি কেৱল মোকেই (মামেকম, মনে মনে মোক স্মৰণ কৰা) স্মৰণ কৰিলে তোমালোক পতিতৰ পৰা পাৱন, এভাৰহেল্ডি (সদা-সুস্বাস্থ্য) হৈ পৰিবা। মই গেৰান্টি (প্ৰতিশ্ৰুতি, নিশ্চয়তা) দিছো। যোগী পবিত্ৰ হোৱাৰ বাবে আয়ুসো দীঘলীয়া হয়। এতিয়া তোমালোক ৰাজযোগী, ৰাজস্বৰ্ষি হৈছা। সেই সন্যাসীসকলেতো কেতিয়াও ৰাজযোগ শিকাব নোৱাৰে। তেওঁলোকে কয় গঙ্গা পতিত পাৱনী, (সেয়ে) তাত দান কৰা। এতিয়া গঙ্গাততো দান কৰা নহয়। মনুষ্যই পইচা দিয়ে। পণ্ডিত সকলে লৈ যায়। এতিয়া তোমালোকে পিতাৰ দ্বাৰা পাৱন হৈ আছা। পিতাক কি দিয়া? একো নিদিয়া, পিতাতো (নিজেই) দাতা। তোমালোকে ভক্তি মাৰ্গত ঈশ্বৰৰ অৰ্থত গৰীবক দিছিল। আচলতে পতিতকে দিছিল। তোমালোকো পতিত, লোৱা সকলো পতিত। এতিয়া তোমালোক পাৱন হৈছা। তেওঁলোক পতিত, পতিতকে দান কৰে। কুমাৰী যি আগতে পবিত্ৰ আছিল তেওঁলোককো দান কৰে, মূৰ দোঁৱাই সেৱা

কৰে, খুৱায়, দক্ষিণাও দিয়ে। বিয়াৰ পিছত বৰবাদ হৈ যায়। ডামাত নিহিত আছে পুণৰ এনেদৰে ৰিপিট (পুণৰাবৃত্তি) হ'ব। ভক্তি মাৰ্গৰো পাৰ্ট আছে। সত্য যুগৰ বাতৰিও পিতাই শুনায়। এতিয়া তোমালোকক সন্তান সকলে বুজনি পাইছা। আগতে অবুজন আছিল। শাস্ত্ৰততো আছে ভক্তি মাৰ্গৰ কথা, তাৰ লগত মোৰ কোনো প্ৰাপ্ত কৰিব নোৱাৰে। মই যেতিয়া আঁহো, তেতিয়াহে সকলোৰে সংগতি কৰোঁ। আৰু মই এবাৰেই আহি পুৰণিক নতুন কৰি তোলো। মই 'গৰীব নিবাজ'। গৰীবক ধনী কৰি তোলো। গৰীবসকলতো অতি সোনকালে বাবাৰ হৈ যায়। কয় বাবা আমিও আপোনাৰেই হওঁ। এই সকলোবোৰ আপোনাৰ। পিতাই কয় ট্ৰাষ্টি (নিমিত্ৰ) হৈ থাকা। বুদ্ধিৰ দ্বাৰা বুজিবা এইবোৰ আমাৰ নহয়, (সকলোবোৰ) পিতাৰ। ইয়াৰ বাবে যথেষ্ট সিয়ান সন্তান লাগে। আকৌ ঘৰত ভোজন ৰান্ধি থাইছা মানে যন্ত্ৰৰ পৰা থাইছা কাৰণ তোমালোকো যন্ত্ৰৰেই হ'ল। সকলোবোৰ যন্ত্ৰৰেই হ'ল। ঘৰতো ট্ৰাষ্টি হৈ থাকিলে শিৱবাবাৰ ভাণ্ডাৰৰ পৰা থাইছা। কিন্তু সম্পূৰ্ণ নিশ্চয় লাগে। নিশ্চয়ত খেলি-মেলি হ'লে..... হৰিচন্দ্ৰৰ উদাহৰণ দিয়ে। বাবাকতো সকলো কথা কব লাগে। মই 'গৰীব নিবাজ' হওঁ।

গীত: শেষত সেই দিন আহিল.... (আখিৰ ৱহ দিন আ গয়া.....)

আধাকল্প ভক্তিত স্মৰণ কৰিলা, এতিয়া শেষত পালগৈ। এতিয়া জ্ঞান জিন্দাবাদ হ'ব। সত্য যুগ নিশ্চয় আহিব। মাজতে সংগম, য'ত তোমালোকে উত্তমতকৈ উত্তম পুৰুষ হোৱা। তোমালোক পবিত্ৰ প্ৰবৃত্তি মাৰ্গৰ আছিল। পুনৰ ৪৪ জন্মৰ পিছত অপবিত্ৰ হৈছা, পুনৰ পবিত্ৰ হ'ব লাগিব। কল্পৰ আগতেও তোমালোক এনেকুৱা হৈছিল। কল্পৰ আগতে যিয়ে যিমান পুৰুষাৰ্থ কৰিছিল তেওঁলোকেই কৰিব। নিজৰ উত্তৰাধিকাৰ লব। সাক্ষী হৈ চায়। পিতাই কয় তোমালোক মেচেঞ্জাৰ (বাৰ্তাবাহক) হোঁৱা আৰু কোনো মেচেঞ্জাৰ, পয়গম্বৰ নহয়। সংদগতি দিওঁতা সংগুৰু এজনেই। আন ধৰ্ম নেতাসকল আহে ধৰ্মৰ স্থাপনা কৰিবলৈ। তেন্তে গুৰু কেনেকৈ হল। মইতো সকলোৰে সংগতি দিওঁ। আচ্ছা।

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰবাবেমুখ্যসাৰ:-*

(১) সদায় এইটো নিচাত থাকিব লাগে যে শান্তি, সুখ, সম্পত্তিৰ সাগৰ পিতাক আমি পাইছো, আমি সকলো এজনৰ পৰাই পাওঁ। এনেকুৱা পিতাৰ সন্মুখত আমি বহি আছো। তেওঁ আমাক পঢ়াই আছে।

(২) নিজৰ অহংকাৰ এৰি পিতাৰ সমান নিষ্কাম সেৱা কৰিব লাগে। নিৰহংকাৰী হৈ থাকিব লাগে। মেচেঞ্জাৰ, পয়গম্বৰ হৈ সকলোকে বাৰ্তা দিব লাগে।

বৰদান: অকাল-আসনআৰুঅন্তৰ-আসনতবহিসদায়শ্ৰেষ্ঠকৰ্মকৰোঁতাকৰ্মযোগীহোৱা
এই সময়ত তোমালোক সকলো সন্তানে দুখন আসন লাভ কৰা- এখন অকাল-আসন, আনখন অন্তৰ-আসন। কিন্তু আসনত তেৱেঁই বহে যাৰ ৰাজ্য হয়। যেতিয়া অকাল-আসনধাৰী হয়, তেতিয়া স্বৰাজ্য অধিকাৰী হয় আৰু পিতাৰ অন্তৰ-আসনধাৰী হ'লে পিতাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ অধিকাৰী হয়, য'ত ৰাজ্য ভাগ্য সকলো আহি যায়। কৰ্মযোগী অৰ্থাৎ দুয়োখন আসনতে উপবিষ্ট। এনেকুৱা আসনধাৰী আত্মাৰ সকলো কৰ্মই শ্ৰেষ্ঠ হয় কাৰণ সকলো কৰ্মেন্দ্ৰিয় ল (আইন) আৰু অৰ্ডাৰ (নিয়ম) অনুসৰি থাকে।

স্লোগান: যিসদায়স্বমানৰচিটত (আসনত) চেট (স্থিত) হৈথাকেতেৱেঁইগুণৱানআৰুমহান।

!! ওঁ শান্তি !!

ওঁ শান্তি!!